

SZÖLLŐSI MÁTYÁS

Állapotok

(40.)

TOXICOSIS

*Nagyjából kétezer szál cigaretta íze
avasodik, köt meg a szádban –
ennyit szívhattál el, mióta nem vagyok.*

*Az ajkak szűk batárai előttem
az alig pirosuló lázas vonal
körbe, fölötte árnyék, a bőr
fehér felülete, önálló gondolataival,
a dupla ívvel, hol mindig a lobbanás, a
meg nem szűnő, csak fogyó fehér
gerenda, amit az ideg
nem érez, nem ízlel, csupán elér,
a semleges idő ötpercnyi váza,
a nehéz ébredés, keserű kényszer,
oszlopa egy bejáratott,
ismerős architektúrájának,
melyet formál a száj – majd a tüdőben vész el.
Önző módon hát ezért féltelek, hogy
hány négyzetmilliméternyi anyag
marja naponta az egyébként mályvaszín
falat, tényleg, hány milligrammnyi kátrány
rakódik rá a szádra,
abogy nő s ereszkedik a tüdő és már-már
ütemtelen kapál a
légzés egyre kínosabb diszharmóniája.*

Szöllősi Mátyás (1984) költő, drámaíró. Az *Új Nautilus* folyóirat szerkesztője. Kötete: *Aktív kórterem* (2010).